

Speelbal van ambities

Het Basilius college zingt Beati quorum via, gecomponeerd door Charles Villiers Stanford. De openingsverzen van Psalm 119:

?Gelukkig wie de volmaakte weg gaan en leven naar de wet van de HEER, gelukkig wie zijn richtlijnen volgen, hem zoeken met heel hun hart. Zij bedrijven geen onrecht, maar gaan de wegen die hij wijst.?

De lezing van vandaag is genomen uit het Evangelie volgens Lucas, hoofdstuk 6, vanaf vers 6.

Wat Jezus ook zei, daar in die synagoge - bij die gelegenheid, zijn toehoorders reageerden allesbehalve enthousiast. Ze waren ronduit antipathiek. Ze zochten doelbewust naar iets dat ze tegen Hem in konden brengen. Hoe beantwoordt Jezus deze vijandigheid? Hij had hen kunnen vermijden door de synagoge te verlaten. Maar dat deed Hij niet. Wat voel jij bij zijn houding? Was Hij koudweg zelfverzekerd bijvoorbeeld? Was Hij moedig?

De situatie waarin we Jezus aantreffen in het Evangelie van vandaag, is mij wellicht niet helemaal onbekend. Misschien zit ik zelf soms in een gelijkaardige situatie. Is er iets wat ik wil onthouden van Jezus? houding? iets dat mij in zo 'n geval zou kunnen helpen om, op de juiste manier, de juiste dingen te doen?

De passage wordt opnieuw voorgelezen. Luister, en merk op hoe Jezus aandacht heeft voor iemand in nood. De meeste aanwezigen zijn helemaal in beslag genomen door machtswellust. De invalide man krijgt geen enkel individueel respect. Hij wordt de speelbal van hun ambities. Maar Jezus helpt uitgerekend deze persoon. Let eens op hoe dit de toeschouwers uitdaagt. Kijk hoe dit hen woedend maakt.

En bij jou, in jouw eigen levensomstandigheden, welke mensen worden daar al te gemakkelijk over het hoofd gezien? Kan je nu met God spreken - heel eenvoudig en in je eigen woorden? Vraag je Hem de genade om aandacht te hebben voor deze mensen? Om hen te antwoorden met de houding die Jezus toonde?